

Sabbatsdagen derhjemme

Ældste Detlef H. Adler, Tyskland

Områdehalvfjerdsrer

»På den syvende dag var Gud færdig med det arbejde, han havde udført, og på den syvende dag hvilede han efter alt det arbejde, han havde udført.

Gud velsignede den syvende dag og helligede den« (1 Mos 2:2-3).

I begyndelsen, da denne jord blev skabt, havde vi allerede lært, at en dag til helliggørelse og hvile var blevet skabt.

Senere følte Herren, at det var nødvendigt med en tydeligere definition og gav en befaling:

»I seks dage må du arbejde og gøre alt, hvad du skal;

men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud. Da må du ikke gøre noget som helst arbejde, hverken du selv eller din søn eller datter, din træl eller trælkvind eller dine husdyr, og heller ikke den fremmede i dine byer.

For på seks dage skabte Herren himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer, men på den syvende dag hvilede han. Derfor har Herren velsignet sabbatsdagen og helliget den« (2 Mos 20:9-11).

Der var behov for yderligere tydelighed, så »Herren sagde til Moses: Sig til israelitterne: I skal holde mine sabbatter, for sabbatten er et tegn mellem mig og jer, slægt efter slægt, for at I skal vide, at det er mig, Herren, som helliger jer« (2 Mos 31:12-13).

Israelitterne fik og lavede meget detaljerede regler om sabbatsdagen, noget som Frelseren rettede på under hans tjenestegerning på jorden.

Frelseren kritiserede lederne på sin tid og sagde: »Sabbatten blev til for menneskets skyld, og ikke mennesket for sabbattens skyld. Derfor er Menneskesønnen herre også over sabbatten.«

I 1831 blev der gennem åbenbaring givet yderligere forklaring, som udtalte:

»Og for at du mere fuldstændigt kan holde dig uplettet af verden, skal du tage til bønnens hus og bringe dine sakramenter som et offer på min hellige dag;

for sandelig, dette er en dag, der er bestemt for dig til at hvile fra dit arbejde og til at vise den Højeste din hengivenhed« (L&P 59:9-10).

Præsident Nelson sagde: »Gud gav os denne særlige dag, ikke til fornøjelse eller dagligdagens besvær, men som en hvile fra pligt, med fysisk og åndelig lindring« (Russell M. Nelson, »Sabbatten er frydefuld«, *Liahona*, maj 2015).

Dette er de principper, som vi modtog, tydeliggjort af nutidige profeter og forklaret til os igen og igen!

Værdierne i den verden, vi lever i, ændres stadig fra dag til dag.

I dag er sabbatten i mange af verdens lande en vidunderlig og afslappende dag, hvor man kan shoppe, en dag, hvor man kan more sig!

Ældste Detlef J.

Adler, Tyskland

Vi sidste dages hellige lever i denne verden, og Herren kender os. Vi har privilegiet af at blive undervist af profeter, seere og åbenbarer, som giver os de redskaber, vi skal bruge, så vi kan tage stilling.

Vi får ikke længere Befalingernes Bog, men vi modtager vejledning om, hvordan vi kan lære at gøre det rette!

Vi må tage ansvar og lære at tage stilling!

*Vælg kun ret, når du skal til at vælge.
Lyt til Helligåndens blide ord.
Kristi lys vil altid være hos dig,
Når til det rette du dig selv betror.*

*Vælg kun ret, Vælg kun ret,
Lad ledetråden være visdom god,
I dens lys, vælg kun ret,
og Gud velsigner dig i overflod«
(Salmer og sange, nr. 155).*

I denne vidunderlige salme lærer vi »hvordan« og om anvendelsen i vores liv!

Vi må begynde at stille spørgsmål ved de signaler, vi sender til Herren, og derpå studere, grunde og bede med tro og oprigtighed for at kunne forstå Helligåndens hvisken!

Jeg bærer jer mit vidnesbyrd om, at I vil modtage et svar, og endnu vigtigere, at I vil finde fred fra verden på den syvende dag, Herrens dag, og den vil være frydefuld! ■

Spændende foredrag om demens og Alzheimer

Søster Marlene Olsen, assisterende redaktør

Besøg fra kommunen

Den 24. maj 2016 gæstede Nadine Gridelet, Aalborg kommunes demenskoordinator, menigheden i Aalborg. Aftenens formål var at udbrede kendskabet til demens og give os dagligdags råd, vi kan bruge i mødet med mennesker med demens.

Demens er en sygdom

Demens er ikke en naturlig del af alderdommen, men skyldes sygdom i hjernen. Mennesker med demens mister andet end hukommelsen. Det er en betegnelse for en tilstand, hvor de mentale færdigheder bliver svækket. Der er mere end 200 sygdomme, som kan medføre demens. I Danmark lever op imod 90.000 mennesker med en demenssygdom, hvor af ca. 45.000 har Alzheimers sygdom.

I gadebilledet

Måske har vi i gadebilledet mødt ældre mennesker gående forvildede ned af gaden i morgenkåbe og tøfler eller hos købmanden, hvor de desorienterede ikke kan finde rundt eller finde varer. Nadine opfordrede os til ikke at være bange for at tage kontakt og give en hjælpende hånd. Hun kom blandt andet med følgende råd:

1. Vær tålmodig. Mennesker med demens tager ofte lidt længere tid. Så vær tålmodig, når du står i køen i supermarkedet eller taler med en dement.
2. Tag kontakt. Mennesker med demens kan let blive desorienterede og have svært ved at finde vej.
3. Dyrk det nære. Når man er dement finder man ofte glæde i nære og enkle aktiviteter så som at gå en tur, lytte til musik, holde i hånd, se på billeder, læse højt, opleve natur eller lign.
4. Smil. Demente læser meget ud af dit kropssprog.
5. Se mennesket. Mennesker med demens lider af en alvorlig hjerne sygdom, men der er stadig et menneske bag sygdommen.
6. Giv et lift. Demente mennesker bliver ofte isolerede, fordi de ikke længere kan køre bil eller tage bussen selv.
7. Tilbyd din hjælp. Det kan være grænseoverskridende, men vær ikke bange for at hjælpe, når du ser et dement menneske kæmpe med huskesedlen, nøglerne eller busplanen.

Bliv venner

Nadine opfordrede os alle til at blive demensven og at være demensvenlig. En demensven er en person,

Nadine Gridelet, Aalborg Kommune og Frederik Odgaard, Aalborg Menighed

der rækker hånden frem, når han eller hun møder et menneske med demens, og hjælper med at gøre livet lidt lettere for demente.

Stort set alle de tilstedeværende skrev sig op som demensven.

Efter Nadines foredrag var det tid til at høre fra menighedens egen Frederik Odgaard, der går i 3. g, og som har skrevet projekt omkring Alzheimer. Her fik vi en gennemgang på celleniveau af hjernens opbygning og funktion. Vi hørte om, hvordan der blev forsket i medicin, der kan bremse sygdommen. Det positive er, at der er HÅB. Man skal dog væbne sig med tålmodighed. Fra en forsker får en ide, til der ligger et medicinsk præparat på hylde, går der typisk 10-20 år. Man er nu i gang med forsøg på mennesker af en sådan medicin. Vi var alle meget imponeret af Frederik, der med sikker hånd ledte os igennem nogle af forskningens facetter.

En dejlig aften

Alt i alt en rigtig dejlig og oplysende aften. En af den slags, hvor man på hjemturen var glad for, at man var taget afsted. ■

Et gentaget besøg fra USA

Finn Lykkegaard, redaktør og Informationschef, Københavns Stav

Tiden går

Engang i løbet af vinteren modtog jeg – som stavens informationschef – en mail fra dr. Spencer Dew, Associate Professor of Religious Studies ved Centenary College of Louisiana. Jeg erindrede dr. Dew fra et tidligere besøg, som jeg umiddelbart mente var sidste år – det viste sig dog, at det var i 2014, at han besøgte Nitvej sammen med en gruppe religionsstuderende fra hans college.

Må vi godt komme igen

I sin mail mindedes dr. Dew med glæde sit tidligere besøg og spurgte, om han også i år i maj måned måtte besøge os med en gruppe, denne gang på 7 studerende. Svaret var naturligvis ja, og vi gik i gang med at finde en passende dato, der endte med at blive fredag den 13.

Gruppens besøg i Danmark består af besøg hos en række forskellige

religiøse samfund for at få en forståelse af religiøsitet i Danmark.

En plan lægges

Det er på forhånd ikke muligt at fastlægge i detaljer, hvordan et sådant besøg på et par timer vil falde ud, men til mødet blev ud over jeg selv som repræsentant for Informationstjenesten inviteret bror Bent Raymond Jørgensen (der også deltog i 2014) samt to missionærer. Vi skulle så hver især give vores bidrag samt besvare enhver form for spørgsmål, vise kirken samt servere en frokost for gæsterne.

Blot fem dage før maledes dr. Dew og spurgte, om det var muligt at mødes med nogle medlemmer torsdag eller fredag aften. Så nu måtte planen ændres.

Travle medlemmer træder til

Min første tanke var, at det måtte være sagen at få de unge mennesker ind til vores unge i SUV-centret, men ak – der ville næppe være nogen, da en del skulle (så vidt jeg forstod) til Norge. Efter lidt sondering blandt mulige »emner«, kontaktede jeg biskop Leit

De unge mennesker og dr. Dew foran Kristus-statuen på Nitvej

og spurgte, om han og hans familie kunne tænke sig gæster. Og ja tak, det ville det gerne – eller i hvert fald sagde de ja.

Så torsdag aften tilbragte dr. Dew og hans hold af religionsstuderende hos biskoppen, hvorefter de var med os som planlagt om fredagen.

Dr. Dews tilbageblik

Et par uger efter begivenheder modtog jeg en takkemail fra dr. Dew, hvori han bl.a. skriver: »Jeg vil bare gerne lige sige tak for jeres gavmilde gæstfrihed og det logistiske arbejde, der gik forud for vores besøg.

Jeg syntes vi havde et meget frugtbart besøg i kirken, og jeg påskønner specielt biskop Leit og hans familie for at tage imod os.

Rejsen var meget speciel for mig, og jeg føler mere og mere, at Danmark er et vidunderligt land at overveje religion og religiøsitet i. Jeg håber at vi kan mødes igen til maj næste år.«

Kan man evaluere?

At tjene i Informationstjenesten er en herlig opgave, og selvom det næppe er muligt til fulde at evaluere de forskellige tiltag, vi gør, føler jeg mig hver gang opbygget, når vi har delt vores tro og forståelse med andre mennesker.

Om de bliver medlemmer ved vi aldrig, men vi har sået en sæd og talt en sag – og det er vel ikke så dårligt. ■

Fra »U'kant« til Utah

Finn Lykkegaard, redaktør

FINN LYKKEGAARD

Bror Simon Johansen, Nykøbing Falster Gren

Så skal den næste af sted

Det er vel mindre end et år siden, vi her bragte en artikel om ældste Johan Johansen, der som den første af Anni og Simon Johansens sønner fra Nykøbing Falster Gren drog på mission og nu tjener i Island. Det er derfor en glæde – som tidligere grenspræsident for denne unikke familie – at kunne bringe et interview med Simon, den næstældste søn, der nu drager af sted.

Ikke en ny ide

Tanken om at tage på mission er en ny tanke. Faktisk fortæller Simon

den selv samme historie som sin bror om dette, nemlig at tanken først opstod i forbindelse med en skattejagt i Primary arrangeret af en søstermissionær, da han var omkring 6 år gammel. Skatten var en Mormons Bog, og han tænkte, det ville være dejligt at være missionær og kunne tage ud og dele Mormons Bog ud. Brødrene har da også senere talt om denne aktivitet, og da de nærmede sig teenageårene, drøftede de oplevelsen, og hvad den betød for dem begge.

Han føler ikke, at hans forældre har presset ham til valget, der er helt hans eget, men det er naturligvis drøftet ved mange lejligheder i familien.

Selvfinansieret – og med glæde

Simon fortæller, at han gennem årene ved arbejde haft mulighed for at spare op, således at han nu selv kan finansiere sin mission, som han glæder sig til. Den største forventningens glæde er nok den, at kunne drage ud og fortælle andre om det, der har bragt ham så megen glæde i livet.

Han har ikke haft noget ønske om at komme til at tjene i samme mission som sin bror, snarere tværtom, fordi

at være i samme mission som sin bror – eller et andet familiemedlem – kunne bevirke en distraktion fra missionens formål.

Han skal til Provo i Utah, og efter først at have haft lidt betænkeligheder ved at skulle til store byer og store menigheder, ser han nu frem til at komme til en af de mest døbende missioner i kirken.

Omhyggelige forberedelser.

På spørgsmål om sine mentale og åndelige forberedelser fortæller Simon, at han har beredt sig mentalt ved at tale med sine forældre og brødre om sin fremtidige mission samt drøftelser med ældste Johansen om, at han nu lægger sit gamle liv bag sig og fokuserer på det nye.

Åndeligt har han studeret meget og taget meget på split med de lokale ældster og suget til sig af deres erfaringer. Han har også haft lejlighed til at deltage i et forsøg, hvor han har skypet med en missionær fra Utah og hørt om de spørgsmål, man typisk møder der.

Det er hans håb, at de tilbageblivende 3 yngre brødre også vil forberede sig til en mission. Han har ikke direkte drøftet det med dem, men håber, at ældste Johansens og hans eget eksempel vil påvirke dem i den retning.

Forventninger

Han har ikke opsat særlige forventninger, men ser blot frem til nu at blive missionær og gøre det, han er kaldet til, og i den forbindelse lytte

til og lade sig lede af Ånden og følge dens tilskyndelser.

For høje forventninger kunne gøre ham skuffet, og han har blot et ønske om at arbejde som missionær. Han er klar over, at han skal huske sin træning om morgenen og ikke lade sig friste af de mange søde sager, men spise fornuftigt.

Han ser frem til MTC og glæder sig til at opleve tiden der.

Han vil da nok savne familien, men forventer ikke at få hjemve.

Råd til andre unge – og ældre

Simon råd til de unge, der endnu ikke har besluttet sig for en mission og måske er usikre: Gå ud med de lokale missionærer og lær af dem og deres erfaringer. Det har hjulpet ham og givet ham stor lyst til at tage af sted.

Generelt opfordrer han til, at vi alle tager del i den lokale missionering, for det er måden at finde ny glæde over evangeliet på. ■

FOR DE YNGRE: MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingsskriftsted

Thomas Steen J., 17 år, Aalborg Menighed

1 Mosebog 2:24

»Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de bliver ét kød.«

Særligt dette skriftsted bider sig fast hos mig, da der gemmer sig meget mere end som så bag disse få ord. Det er ikke så længe tid siden, at det er gået op for mig, at jeg er ved at nå en alder, hvor jeg bør tænke mere og mere på ægteskab. Dermed følger en masse tanker omkring, hvordan ens fremtidige hustru kunne se ud personligt, og hvilke egenskaber jeg kunne ønske at se i en hustru. For at jeg i fremtiden kan stifte en familie, hvor vi har et tag over hovedet og

mad på bordet samt efterleve evangeliet, føler jeg, at det er nødvendigt for mig ikke kun at gøre mit bedste i min uddannelse, men også i evangeliet. På denne måde kan jeg forberede mig selv på at opdrage mine børn med Kirkens sande lærdomme, sådan som mine forældre gjorde for mig. På denne måde kan jeg opnå størst mulig glæde, fordi jeg ved, at hvis jeg kan få mulighed for at følge mine børn få succes og glæde, så opnår jeg samtidig også stor glæde.

Jeg prøver tit at bilde mig selv ind, at der er lang tid til, at jeg står med den rette kvinde for mig. Alligevel så stopper mine tanker ikke med at

tænke i de baner, fordi inderst inde så ved jeg godt, at det er alt sammen kun lige er om hjørnet.

Jeg ved at den ægteskabspagt, vi indgår, virkelig er en hellig ting, og at vi er utrolig privilegerede ved at kunne få lov at leve for evigt med dem, vi holder allermost af, hvis blot vi sætter Herren først i vores liv. ■

MARLENE OLSEN, ASS. REDAKTØR

Bror Thomas S. J., 16 år, Aalborg Menighed

- Et fotografi af ældre dato af et par; sandsynligvis et brudebillede.
- To sammenhængende pasfotos af en ældre dame, som vel er identisk med bruden.
- »Min Trosbekendelse« for »Kvindelig hjælpeforenings kredslærerinde«.
- Mindeord om afdøde Hans Larsen, Ringkøbing, indrykket i en avis af Kirken. Avisen kan ikke bestemmes; men teksten på »bagsiden«, hvor der er behandlet et emne om Chr. X og Islands status, antyder, at det er 1944.
- En kladde, muligvis til en dødsannonce for samme Hans Larsen, 1871-1944.
- Desuden en togbillet Vejle-Fredericia 6.11.1988 og et aftalekort til en tandtekniker. Disse sidste bilag tillægges ikke umiddelbart nogen historisk værdi.

FOR DE LIDT ÆLDRE: MIN TJENESTE I KIRKEN

Ny Åbenbaring

Niels Nybo Jakobsen, kirkehistoriker (AACHA-Dk)

En søndag i 2015 før møderne i Fredericia blev der fundet en lille bog på trappen. Hvem der lagde den der, vides ikke; men da Kirkens historiske specialist var til stede, blev bogen hurtigt overdraget til undertegnede.

Bogen

Bogen er i brunt bind og tydeligvis meget slidt og/eller dårligt opbevaret og med ryggen forstærket med klar tape. På omslagets forside og ryg er trykt titlen »Ny Åbenbaring«.

Af første side fremgår en håndskreven hilsen: »Til venlig Erindring om Daabsdagen. Din Broder i Pagten, Thorvald Christiansen.« Herunder

er skrevet med en anden håndskrift: »Else Enevoldsen, Bredgade 20, Ringkøbing, 8/12 1940«, åbenbart bogens indehaver.

Af titelbladet fremgår, at der er tale om uddrag af Lærdommens og Pagtens Bog oversat af Eva Mabel Gregersen og Orson B. West; udgivet af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige 1934. Bogen er udgivet og forlagt af Holger M. Larsen, Priorvej 12, Kbh. F. Kirkebygningen (det nuværende tempel) var jo nyopført på adressen på dette tidspunkt.

Bilag

I bogen er vedlagt flere genstande i form af fotos og andre papirer:

Bogens indhold

Af forordet (og det efterfølgende danske forord) fremgår, at formålet med udgivelsen er at frasortere de afsnit i Lære & Pagter, som primært eller kun havde relevans for Kirken, medlemmer og enkeltpersoner på den tid, hvor de blev givet. Tilbage er så blevet 41 afsnit, som er blevet anset for at have mere varig værdi.

Udvalget er foretaget af den kort forinden afdøde apostel, dr. James E. Talmage, og udgivet 1930.

Visdommen i et sådant udvalg vil nok altid kunne diskuteres; f.eks. er afsnit 9 med versene 7-9 udeladt. Disse vers er af stor værdi for alle,

som ønsker vejledning fra Herren, dengang de blev skrevet, og nu.

Meningen med bogen er da heller ikke at »nedgradere« den samlede L&P, men blot at give en samling af de mest relevante afsnit, som man så kan tage med på rejsen. Det kan vel sammenlignes med, at de fleste kristne – fuldt berettiget – tillægger det Nye Testamente større vægt end det Gamle.

Hvor udbredt bogen blev her og der, vides ikke; men i hvert fald er denne praksis forladt, og L&P udgives nu kun samlet.

Bilagenes art og indhold

Ligesom bogen i sig selv fortæller en historie om Kirkens praksis med udgivelse af skrifterne, fortæller de indlagte bilag også en eller flere historier.

Mindeordene om Hans Larsen giver et indtryk af hans karakter. Sammen med adressen på første side får det én til at tænke på, hvordan livet i Ringkøbing har været for Kirkens medlemmer under besættelsen.

Medlemmer i Horsens og Vejle bekræfter, at Else Enevoldsen var medlem dér i en årrække, og at pasfotografierne er af hende. Kvinden på det ældre billede er sandsynligvis også hende. Her ville det have hjulpet, hvis nogen havde skrevet oplysningerne på bagsiden. Denne særdeles nyttige praksis forsømmes af de fleste, hvorfor mange tusinde gamle fotografier årligt mister deres værdi, når ingen mere kender de personer, som er afbildet. Det er mit håb,

at denne lille beskrivelse vil motivere nogle læsere, som kender mere til søster Enevoldsen eller nogle af de omtalte detaljer, til at henvende sig.

Kirken har siden 2010 lagt fornyet vægt på indsamling, opbevaring og formidling af Kirkens og dens medlemmers historie. Dette har flere formål, bl.a.:

1. at bevare erindringer om de hellige, som gik forud og lagde grundvolden for os
2. at blive styrket af deres liv og eksempel, deres kampe og sejre
3. at forstå, hvordan Kirken var organiseret og ledet i fortiden
4. at forstå lærdomme og principper bedre
5. at opbygge vidnesbyrd
6. at bekæmpe falsk historie og falske lærdomme

I disse tider, hvor internettet giver nem adgang til hvad som helst, er det let at lade sig overbevise af halve sandheder. Også i kirkehistorie er det et krav, at emnerne behandles videnskabeligt, dvs. at man undersøger sagerne til bunds og ikke drager forhastede konklusioner. Grundlaget herfor er indsamling og bevarelse af så meget historisk værdifuldt kildemateriale som muligt. Dette materiale kan også være nyere og nutidigt, da vi jo alle før eller siden bliver en del af historien.

Kirkens historikere og andre ildsjæle arbejder derfor på at dokumentere begivenheder, steder og hændelser, som kan have værdi for eftertiden. Mange medlemmer har

historisk materiale opbevaret i deres hjem; vi vil som kirkehistorikere meget gerne have mulighed for at opbevare disse dokumenter og effekter, når det ikke længere er muligt eller ønskeligt at opbevare det privat. Nogle medlemmer skriver deres personlige historie og afleverer den til os; Kirkens historie er i sidste ende summen af medlemmernes historie. Med tiden vil der blive adgang til meget af materialet på kirkehistorisk bibliotek og andre samlinger og arkiver. Allerede nu kan man finde en hel del på www.history.lds.org. ■

Den spændende bog med diverse bilag

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr. før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-700 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og foto afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■

Efterskrift:

Finn Lykkegaard, redaktør

Denne spændende artikel fik mig til at erindre, at jeg da vist nok havde et eksemplar af denne spændende bog. Og ganske rigtigt.

I min reol stod et eksemplar af bogen, men på norsk: Ny Åbenbaring. Bogen har samme udgivesår som den danske, er udgivet af Milton F. Knudsen, der dengang tjente som missionspræsident i Norge og oversat af Liv Nøvik.

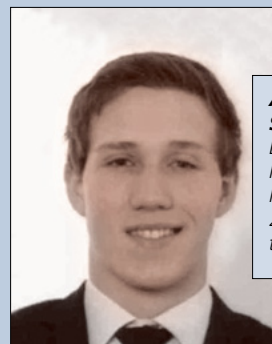
Den har tilhørt en af de første missionærer, der besøgte vores hjem i Nyborg, ældste Douglas S. Andrus, derefter min far og altså nu mig. ■

MISSIONÆRER

Nyligt udsendte missionærer

Søster Marlene Olsen, Aarhus stav

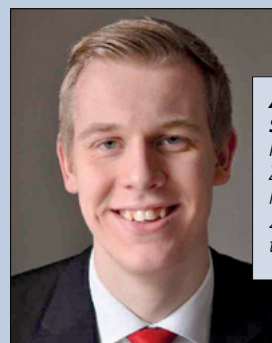
Fra Danmark er følgende medlemmer kaldet til at tjene på mission:

Eldste Jacob Stig Meline
Esbjerg Menighed
Manchester England
Missionen
27. juli 2016
til juli 2018

Eldste Kristian Steen Jensen
Aalborg Menighed
Alpine German-Speaking Mission
17. august 2016
til august 2018

Eldste Oliver Stenholm Koch
Randers Gren
Zimbabwe Harare
Missionen
25. august 2016
til august 2018